

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 492/2011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 5 април 2011 година

относно свободното движение на работници в Съюза

(кодифициран текст)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 46 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността ⁽³⁾ е бил няколкократно и съществено изменен ⁽⁴⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченият регламент следва да бъде кодифициран.

(2) Свободното движение на работници следва да бъде гарантирано в Съюза. Постигането на тази цел налага премахването между работниците от държавите-членки на

всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство, що се отнася до заетост, трудово възнаграждение и други условия на труд, както и правото на тези работници да се придвижват свободно в Съюза, за да извършват дейности като наети лица при спазване на ограниченията, оправдани по причини, свързани с обществения ред, обществената сигурност и общественото здраве.

(3) Уместно е да бъдат предвидени разпоредби, които дават възможност да се постигнат целите в областта на свободното движение, посочени в членове 45 и 46 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

(4) Свободното движение представлява основно право на работниците и техните семейства. Мобилността на работна сила в Съюза трябва да бъде едно от средствата, чрез които на работника се гарантира възможност за подобряване на неговите условия на живот и труд и за стимулиране на социалния му напредък, като същевременно се допринася за задоволяване изискванията на икономиките на държавите-членки. Следва да бъде утвърдено правото на всички работници в държавите-членки да осъществяват дейност по свой избор в Съюза.

(5) Това право следва да бъде признато без дискриминация на постоянни и сезонни работници, както и на пограничните работници и на тези, които осъществяват дейност по предоставяне на услуги.

(6) За да може правото на свободно движение да бъде упражнявано при обективни условия на свобода и достойнство, е необходимо да бъде осигурено фактически и юридически равно третиране по отношение на всички въпроси, свързани с действителното осъществяване на дейности като наети лица и с правото на жилище, а също така да бъдат премахнати пречките за мобилността на работниците, по-специално условията за интегриране на семейството на работника в приемащата страна.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 11.2.2011 г., стр. 170.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 7 септември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 21 март 2011 г.

⁽³⁾ ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2.

⁽⁴⁾ Вж. приложение I.

- (7) Принципът за недискриминация на работниците в Съюза означава признаване на всички граждани на държавите-членки на същите предимства при наемане на работа, каквито имат местните работници.
- (8) Механизмът за попълване на свободни работни места, по-специално чрез пряко сътрудничество между централните служби по заетостта и между регионалните служби, както и координиране на обмена на информация, осигуряват в общи линии по-голяма прозрачност на пазара на труда. Работниците, желаещи да се преместват, следва също да бъдат информирани редовно за условията на живот и труд.
- (9) Между свободното движение на работници, заетостта и професионалното обучение съществуват тесни връзки, особено когато последното цели да позволи на работниците да приемат конкретни предложения за работа от други региони на Съюза. Такива връзки създават необходимост възникващите в това отношение проблеми повече да не се изследват изолирано, а да се разглеждат като взаимозависими, като се вземат предвид и проблемите на заетостта на регионално равнище. Поради това е необходимо усилията на държавите-членки да бъдат насочени към координиране на техните политики по заетостта,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ЗАЕТОСТ, РАВНО ТРЕТИРАНЕ И СЕМЕЙСТВА НА РАБОТНИЦИТЕ

РАЗДЕЛ I

Достъп до заетост

Член 1

1. Всеки гражданин на държава-членка, независимо от мястото му на пребиваване, има право на достъп до дейност като наето лице и да извършва тази дейност на територията на друга държава-членка в съответствие със законовите, подзаконовите и административни разпоредби, уреждащи заетостта на гражданите на тази държава.

2. Той има право, по-специално, да получава достъп до свободни работни места на територията на друга държава-членка със същото предимство като гражданите на тази държава.

Член 2

Всеки гражданин на държава-членка и всеки работодател, осъществяващ дейност на територията на държава-членка, могат да разменят своите заявления за търсене и предлагане на работа и могат да сключват и изпълняват трудови договори в съответствие с действащите закони, подзаконовите и административни разпоредби без каквато и да е дискриминация в резултат на това.

Член 3

1. По силата на настоящия регламент законовите, подзаконовите и административни разпоредби или административна практика на държава-членка не се прилагат:

- а) когато ограничават или поставят условия, които не са предвидени за нейните граждани, по отношение на търсенето и предлагането на работа, достъпа до заетост и осъществяването на работа от чужди граждани, или
- б) когато, макар и да се прилагат независимо от гражданството, тяхната изключителна или основна цел или резултат е да не допускат граждани на друга държава-членка до предложената работа.

Първа алинея не се прилага към условията, свързани с езикови знания, изисквани поради характера на длъжността, която трябва да бъде зета.

2. Към разпоредбите или практиките, посочени в параграф 1, първа алинея, се отнасят по-специално тези, които в дадена държава-членка:

- а) правят задължително използването на специални процедури за наемане по отношение на чужди граждани;
- б) ограничават или поставят условия, различни от тези, приложими към работодателите, осъществяващи своите дейности на територията на тази държава-членка, по отношение на обявяването на свободни работни места в пресата или по какъвто и да е друг начин;
- в) включват в изискванията за постъпване на работа условия за регистрация в службите по заетостта или възпрепятстват наемането на отделни работници, когато се засягат лица, които не пребивават в тази държава.

Член 4

1. Законите, подзаконовите и административни разпоредби на държавите-членки, които ограничават по брой или процент наемането на чужди граждани в което и да е предприятие, отрасъл на дейност или регион, или на национално равнище, не се прилагат по отношение на гражданите на други държави-членки.

2. Когато в държава-членка предоставянето на каквито и да са предимства за предприятия се обуславя от наемането на работа на минимален процент работници — местни граждани, гражданите на другите държави-членки се смятат за работници — местни граждани при спазване на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

Член 5

Гражданин на държава-членка, който търси работа на територията на друга държава-членка, получава същата помощ от службите по заетостта в тази държава, каквато те предоставят на местните граждани, търсещи работа.

Член 6

1. Ангажирането и наемането на гражданин на една държава-членка за работа в друга държава-членка не могат да зависят от медицински, квалификационни или други критерии, които са дискриминационни на основание на гражданството, в сравнение с тези, прилагани към граждани на друга държава-членка, желаещи да осъществяват същата дейност.

2. Гражданин, който има лично предложение от работодател в държава-членка, различна от тази, чийто гражданин е, може да бъде подложен на квалификационен тест, ако работодателят изрично изисква това, когато прави своето предложение за работа.

РАЗДЕЛ 2

Заетост и равно третиране

Член 7

1. Работник, който е гражданин на държава-членка, не може поради своето гражданство да бъде третиран на територията на друга държава-членка различно от работниците — нейни граждани по отношение на условията за наемане и условията на труд, и по-специално, по отношение на трудовото възнаграждение, уволнението и ако остане безработен — на възстановяването или новото наемане на работа.

2. Той има право на същите социални и данъчни предимства, както работниците местни граждани.

3. На него му се предоставя и достъп до обучение в професионални училища и центрове за преквалификация по силата на същото право и при същите условия, както работниците местни граждани.

4. Всяка клауза от колективно или индивидуално споразумение или друг колективен акт относно достъпа до работа, трудовото възнаграждение и другите условия на труд и уволнението е нищожна, ако установява или позволява дискриминационни условия спрямо работниците граждани на други държави-членки.

Член 8

Работник, който е гражданин на държава-членка и е нает на работа на територията на друга държава-членка, има право на равно третиране по отношение на членуване в синдикални организации и упражняване на свързаните с това права, включително правото да гласува и да бъде избран на административни или управленски длъжности в синдикална организация. Той може да бъде изключен от участие в управлението на органи на публичното право и от заемането на длъжност, регулирана от публичното право. Освен това, той има право да бъде избран в представителните органи на работниците в предприятието.

Първа алинея не засяга законовите или подзаконовите разпоредби в някои държави-членки, които предоставят по-широки права на работниците, идващи от други държави-членки.

Член 9

1. Работник, който е гражданин на държава-членка и е нает на работа на територията на друга държава-членка, има всички права и предимства, предоставяни на местните граждани по отношение на жилище, включително достъпа до собственост върху необходимото му жилище.

2. Работникът, посочен в параграф 1, може наравно с местните граждани да се записва в списъците на чакащи жилище в региона, в който е нает на работа, ако съществуват такива списъци; той се ползва с произтичащите от това облаги и предимства.

Ако членовете на семейството му са останали в страната, от която е дошъл, за тази цел те се смятат за пребиваващи в посочения регион, когато за работниците местни граждани важи сходна презумпция.

РАЗДЕЛ 3

Селейства на работниците

Член 10

Деца на гражданин на държава-членка, който е или е бил нает на работа на територията на друга държава-членка, се допускат до общото образование, курсовете за производствено и професионално обучение както гражданите на тази държава, ако тези деца пребивават на нейна територия.

Държавите-членки насърчават инициативите, насочени към предоставяне възможност на тези деца да посещават такива курсове при най-добрите възможни условия.

ГЛАВА II

ПОСРЕДНИЧЕСТВО ПРИ ПОПЪЛВАНЕ НА СВОБОДНИТЕ РАБОТНИ МЕСТА

РАЗДЕЛ 1

Сътрудничество между държавите-членки и с комисията

Член 11

1. Държавите-членки или Комисията инициират или приемат съвместно проучване в областта на заетостта и на безработицата, каквото те смятат за необходимо по отношение на свободното движение на работници в рамките на Съюза.

Централните служби по заетостта на държавите-членки си сътрудничат тясно помежду си и с Комисията с цел да действат съвместно при попълване на свободните работни места в Съюза и свързаното с това настаняване на работниците на работа.

2. За тази цел държавите-членки създават специализирани служби, на които се възлага да организират работата в областите, посочени в параграф 1, втора алинея, и да сътрудничат помежду си и със службите на Комисията.

Държавите-членки уведомяват Комисията за всяка промяна в създадените служби и Комисията я публикува, с информационна цел, в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 12

1. Държавите-членки изпращат на Комисията информация за проблемите, които възникват във връзка със свободното движение и наемане на работници, а също така и информация за състоянието и развитието на заетостта.

2. Комисията, като взема предвид в най-голяма степен становището на Техническия комитет, посочен в член 29 (наричан по-нататък „Техническият комитет“), определя начина за изготвяне на информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.

3. В съответствие с процедурата, установена от Комисията, и като взема предвид в най-голяма степен становището на Техническия комитет, специализираната служба на всяка държава-членка изпраща на специализираните служби на другите държави-членки и на Европейското бюро за координация, посочено в член 18, информация за условията на живот и труд и за състоянието на пазара на труда, която би могла да ориентира работниците от другите държави-членки. Тази информация редовно се актуализира.

Специализираните служби на другите държави-членки осигуряват широка публичност на тази информация, по-специално чрез разпространяването ѝ сред съответните служби по заетостта и чрез всички подходящи средства за комуникация, за да се информират заинтересованите работници.

РАЗДЕЛ 2

Механизъм за попълване на свободните работни места

Член 13

1. Специализираната служба на всяка държава-членка редовно изпраща на специализираните служби на другите държави-членки и на Европейското бюро за координация, посочено в член 18:

- а) подробни данни за свободните работни места, които могат да бъдат заети от граждани на други държави-членки;
- б) подробни данни за свободните работни места, отнасящи се до трети държави;
- в) подробни данни за заявленията за работа от лицата, които официално са изразили желание да работят в друга държава-членка;

- г) информация по региони и по видове дейност, отнасяща се до лицата, търсещи работа, които са се обявили за действително желаещи да приемат назначение на работа в друга държава.

Специализираната служба на всяка държава-членка изпраща възможно най-бързо тази информация на съответните служби и агенции по заетостта.

2. Посочените в параграф 1 подробни данни за търсенето и предлагането на работа се разпространяват съгласно единна система, изградена от Европейското бюро за координация, посочено в член 18, в сътрудничество с Техническия комитет.

При необходимост тази система може да бъде адаптирана.

Член 14

1. Всяко свободно работно място по смисъла на член 13, съобщено на службите по заетостта на държава-членка, се съобщава на и се обработва от компетентните служби по заетостта на другите заинтересовани държави-членки.

Тези служби изпращат на службите на първата държава-членка точните и подходящи кандидатури.

2. В разумен срок, ненадвишаващ един месец, съответните служби на държавите-членки отговарят на посочените в член 13, параграф 1, първа алинея, буква в) заявления за работа.

3. Службите по заетостта предоставят на работниците, които са граждани на държавите-членки, същото предимство, каквото се предвижда от съответните мерки за техните собствени граждани по отношение на работници от трети държави.

Член 15

1. Разпоредбите на член 14 се прилагат от специализираните служби. Въпреки това, доколкото те са оправомощени от централните служби и доколкото организацията на службите по заетостта на дадена държава-членка и използваните способности за настаняване на работа позволяват това:

- а) регионалните служби по заетостта на държавите-членки;
- и) въз основа на информацията, посочена в член 13, според която се предприемат съответните действия, попълване на свободните работни места директно;

- ii) създават преки връзки за попълване на свободни работни места при:
- свободни работни места, предложени на конкретен работник,
 - индивидуални заявления за наемане на работа, изпратени или до конкретна служба по заетостта или до работодател, извършващ своята дейност в района на такава служба,
 - когато посредническите дейности се отнасят до сезонни работници, които трябва да бъдат наети възможно най-бързо;
- б) службите, които са териториално отговорни за граничните региони на две или повече държави-членки, редовно си обменят данни за търсенето и предлагането на работа в техния район и в съответствие със споразуменията, сключени с други служби по заетостта в своите страни, попълват свободните работни места директно.

При необходимост, службите, които са териториално отговорни за граничните региони, установяват сътрудничество и службени структури, за да предоставят:

- на потребителите — колкото е възможно повече практическа информация за различните аспекти на мобилност, и
 - на социалните и икономически партньори, на социалните служби (по-специално държавни, частни или такива, които са от обществен интерес) и на всички заинтересовани институции — рамка от съгласувани мерки във връзка с мобилността;
- в) официалните служби по заетостта, специализирани по определени професии или особени категории лица, си сътрудничат пряко една с друга.

2. Заинтересованите държави-членки препращат до Комисията съвместно подготвен списък на службите, посочени в параграф 1. Комисията публикува с информационна цел този списък и всяко изменение в него в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 16

Използването на процедурите по наемане на работници, прилагани от изпълнителните органи, предвидени в сключените между две и повече държави-членки споразумения, не е задължително.

РАЗДЕЛ 3

Мерки за регулиране равновесието на пазара на труда

Член 17

1. Въз основа на доклад на Комисията, изготвен въз основа на предоставена от държавите-членки информация, последните и

Комисията най-малко веднъж годишно съвместно анализират резултатите от мерките на Съюза по отношение на търсенето и предлагането на работа.

2. Държавите-членки разглеждат съвместно с Комисията всички възможности за даване на предимство на граждани на държавите-членки при заемане на свободни работни места, за да се постигне равновесие между търсенето и предлагането на работа в Съюза. Те приемат всички необходими мерки за тази цел.

3. На всеки две години Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на глава II, като обобщава необходимата информация и данните, получени от извършените проучвания и изследвания, и изтъква всички полезни моменти във връзка с развитието на пазара на труда в Съюза.

РАЗДЕЛ 4

Европейско бюро за координация

Член 18

Европейското бюро за координация на попълването на свободни работни места (наричано по-нататък „Европейско бюро за координация“), създадено в рамките на Комисията, има основна задача да насърчава посредничеството при попълването на свободни работни места в Съюза. То отговаря по-специално за всички технически задачи в тази област, които според разпоредбите на настоящия регламент, са възложени на Комисията, и по-специално да подпомага националните служби по заетостта.

То обобщава информацията, посочена в членове 12 и 13, и данните, получени от изследванията и проучванията, извършени съгласно член 11, за да се изясняват всички факти, които са от значение за предвидимото развитие на пазара на труда в Съюза; тези факти се предоставят на специализираните служби на държавите-членки и на Консултативния комитет, посочен в член 21, и на Техническия комитет.

Член 19

1. Европейското бюро за координация отговаря по-специално за:

- а) координиране на практическите мерки, необходими за попълване на свободните работни места на равнището на Съюза и анализиране на предизвиканото от това движение на работници;
- б) съдействие, в сътрудничество с Техническия комитет, за прилагане на съвместни методи за действие на административно и техническо равнище;

в) осъществяване, в случаите на конкретна необходимост и в съгласие със специализираните служби, на посредничество при попълването на свободни работни места, като попълването се извършва от специализираните служби.

2. Бюрото съобщава на специализираните служби информацията за търсенето и предлагането на работа, изпратена пряко до Комисията, и следва да бъде информирано за предприетите последващи действия.

Член 20

Комисията може, със съгласие на компетентните органи на всяка държава-членка и в съответствие с условията и процедурите, които определя въз основа на становището на Техническия комитет, да организира посещения и командировки на служители на други държави-членки, а също и програми за повишаване на квалификацията на специализирания персонал.

ГЛАВА III

КОМИТЕТИ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ТЯСНО СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ПО ВЪПРОСИТЕ НА СВОБОДНОТО ДВИЖЕНИЕ НА РАБОТНИЦИ И ТЯХНАТА ЗАЕТОСТ

РАЗДЕЛ I

Консултативен комитет

Член 21

На Консултативния комитет е възложено да подпомага Комисията при разглеждането на въпроси, възникващи от прилагането на Договора за функционирането на Европейския съюз и предприетите за неговото изпълнение мерки в областта на свободното движение на работници и тяхната заетост.

Член 22

На Консултативния комитет е възложено по-специално:

- а) изследване на проблемите относно свободното движение и заетостта в рамките на националните политики за работната сила с оглед да се координират на равнището на Съюза политиките по заетостта на държавите-членки, като се допринася по този начин за икономическото развитие, както и за подобряването на равновесието на пазара на труда;
- б) провеждане на общо проучване на резултатите от прилагането на настоящия регламент и на каквито и да било други допълнителни мерки;
- в) внасяне в Комисията на всички обосновани предложения за преразглеждане на настоящия регламент;
- г) предоставяне — по искане на Комисията или по своя инициатива — на обосновани становища по общи или принципни въпроси, и по-специално за обмена на

информация относно развитието на пазара на труда, за движението на работници между държавите-членки, за програмите или за подходящите мерки за развитие на професионалното ориентиране и професионалната квалификация, които биха могли да увеличат възможностите за свободното движение и заетостта, както и за всички форми на подпомагане на работниците и техните семейства, включително социално подпомагане и жилищно настаняване на работниците.

Член 23

1. Консултативният комитет се състои от шест постоянни членове от всяка държава-членка, двама от които представляват правителството, двама — синдикалните организации, и двама — организациите на работодателите.

2. За всяка от категориите, посочени в параграф 1, всяка държава-членка назначава по един заместник.

3. Мандатът на членовете и техните заместници е две години. Той може да бъде подновяван.

При изтичане на мандата, членовете и техните заместници продължават да заемат длъжността си, докато бъдат сменени или докато мандатът им бъде подновен.

Член 24

Постоянните членове на Консултативния комитет и техните заместници се назначават от Съвета, който се стреми да постигне справедливо представителство в Комитета на различните заинтересовани икономически сектори при подбора на представители на синдикалните организации и на организациите на работодателите.

Списъкът на постоянните членове и техните заместници се публикува от Съвета с информационна цел в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 25

Консултативният комитет се председателства от член на Комисията или негов заместник. Председателят не гласува. Комитетът заседава най-малко два пъти годишно. Той се свиква от председателя или по негова инициатива, или по искане на най-малко една трета от членовете.

Секретариатът на Консултативния комитет се осигурява от Комисията.

Член 26

Председателят може да кани отделни лица или представители на образувания с широк опит в областта на трудовата заетост и движението на работници да участват в заседания като наблюдатели или като експерти. Председателят може да бъде подпомаган от съветници експерти.

Член 27

1. Становището, изразено от Консултативния комитет, е редовно взето, ако присъстват най-малко две трети от членовете.

2. Становищата трябва да бъдат мотивирани; те се приемат с абсолютно мнозинство от действително подадените гласове; придружават се от писмени становища, изразени от малцинството, ако последното поиска това.

Член 28

Консултативният комитет установява реда си на работа с правилник за дейността, който влиза в сила след одобрение от Съвета, след като е получено становището на Комисията. Влизането в сила на каквото и да било изменение, което Комитетът решава да внесе, се извършва по същата процедура.

РАЗДЕЛ 2

Технически комитет

Член 29

Техническият комитет подпомага Комисията в подготовката, насърчаването и проследяването на резултатите от цялата техническа работа и техническите мерки за привеждане в действие на настоящия регламент и каквито и да било други допълнителни мерки.

Член 30

На Техническият комитет е възложено по-специално:

- а) насърчаване и развиване на сътрудничество между заинтересованите административни органи в държавите-членки по всички технически въпроси, отнасящи се до свободното движение на работници и тяхната заетост;
- б) разработване на процедури, отнасящи се до организиране на съвместни действия на заинтересованите административни органи;
- в) улесняване събирането на информация, която може да бъде полезна на Комисията и осъществяването на проучванията и изследванията, предвидени в настоящия регламент, както и насърчаване на размяната на информация и опит между заинтересованите административни органи;
- г) проучване на техническо равнище хармонизирането на критериите, според които държавите-членки оценяват състоянието на своя пазар на труда.

Член 31

1. Техническият комитет се състои от представители на правителствата на държавите-членки. Всяко правителство назначава за постоянен член на Техническият комитет един от постоянните членове, които го представляват в Консултативния комитет.

2. Всяко правителство назначава заместник измежду другите си представители в Консултативния комитет — постоянни членове или техни заместници.

Член 32

Техническият комитет се председателства от член на Комисията или негов представител. Председателят не гласува. Председателят, както и членовете на Комитета, могат да бъдат подпомагани от съветници експерти.

Секретариатът на Техническият комитет се осигурява от Комисията.

Член 33

Предложенията и становищата, формуирани от Техническият комитет, се представят в Комисията и за тях се информира Консултативният комитет. Тези предложения и становища се придружават от писмените становища, изразени от различните членове на Техническият комитет, когато последните поискат това.

Член 34

Техническият комитет установява реда си на работа с правилник за дейността си, който влиза в сила след одобрение от Съвета, след като е получено становището на Комисията. Влизането в сила на каквото и да било изменение, което Комитетът решава да внесе, се извършва по същата процедура.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 35

Правилниците за дейността на Консултативния комитет и на Техническият комитет, приложими към 8 ноември 1968 г., остават в сила.

Член 36

1. Настоящият регламент не засяга разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, отнасящи се до достъпа до квалифицирана работа в областта на ядрената енергия, нито каквито и да е мерки, предприемани в изпълнение на посочения договор.

Въпреки това настоящият регламент се прилага спрямо категорията работници, посочена в първа алинея и спрямо членовете на техните семейства, доколкото тяхното правно положение не се регламентира от посочения договор или от посочените мерки.

2. Настоящият регламент не засяга мерките, взети в съответствие с член 48 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3. Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите-членки, произтичащи от специални отношения или бъдещи споразумения с определени неевропейски страни или територии, основани на институционални връзки, съществуващи към 8 ноември 1968 г. или произтичащи от споразумения, съществуващи към 8 ноември 1968 г. с някои неевропейски страни или територии, основани на институционални връзки, които са съществували между тях.

Работници от тези страни или територии, които съгласно настоящата разпоредба извършват дейност като заети лица на територията на една от тези държави-членки, не могат да се възползват от разпоредбите на настоящия регламент на територията на други държави-членки.

Член 37

Държавите-членки предоставят на Комисията за информационни цели текстовете на споразумения, конвенции или договорености, сключени между тях в областта на работната сила между датата на тяхното подписване и датата на влизането им в сила.

Член 38

Комисията приема мерките по изпълнение, необходими за прилагането на настоящия регламент. За тази цел тя действа в тясно сътрудничество с централните административни органи на държавите-членки.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 5 април 2011 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
GYŐRI E.

Член 39

Административните разходи на Консултативния комитет и на Техническия комитет се включват в общия бюджет на Европейския съюз в раздела, отнасящ се до Комисията.

Член 40

Настоящият регламент се прилага в държавите-членки и към техните граждани, без да се засягат членове 2 и 3.

Член 41

Регламент (ЕИО) № 1612/68 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 42

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОТМЕНЕНИЯТ РЕГЛАМЕНТ И СПИСЪК НА НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ

Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета
(ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2)

Регламент (ЕИО) № 312/76 на Съвета
(ОВ L 39, 14.2.1976 г., стр. 2)

Регламент (ЕИО) № 2434/92 на Съвета
(ОВ L 245, 26.8.1992 г., стр. 1)

Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77)

Единствено член 38,
параграф 1

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствието

Регламент (ЕИО) № 1612/68	Настоящият регламент
Част I	Глава I
Дял I	Раздел 1
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3, параграф 1, първа алинея	Член 3, параграф 1, първа алинея
Член 3, параграф 1, първа алинея, първо тире	Член 3, параграф 1, първа алинея, буква а)
Член 3, параграф 1, първа алинея, второ тире	Член 3, параграф 1, първа алинея, буква б)
Член 3, параграф 1, втора алинея	Член 3, параграф 1, втора алинея
Член 3, параграф 2	Член 3, параграф 2
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Дял II	Раздел 2
Член 7	Член 7
Член 8, параграф 1	Член 8
Член 9	Член 9
Дял III	Раздел 3
Член 12	Член 10
Част II	Глава II
Дял I	Раздел 1
Член 13	Член 11
Член 14	Член 12
Дял II	Раздел 2
Член 15	Член 13
Член 16	Член 14
Член 17	Член 15
Член 18	Член 16
Дял III	Раздел 3

Регламент (ЕИО) № 1612/68	Настоящият регламент
Член 19	Член 17
Дял IV	Раздел 4
Член 21	Член 18
Член 22	Член 19
Член 23	Член 20
Част III	Глава III
Дял I	Раздел 1
Член 24	Член 21
Член 25	Член 22
Член 26	Член 23
Член 27	Член 24
Член 28	Член 25
Член 29	Член 26
Член 30	Член 27
Член 31	Член 28
Дял II	Раздел 2
Член 32	Член 29
Член 33	Член 30
Член 34	Член 31
Член 35	Член 32
Член 36	Член 33
Член 37	Член 34
Част IV	Глава IV
Дял I	—
Член 38	—
Член 39	Член 35
Член 40	—
Член 41	—
Дял II	—
Член 42, параграф 1	Член 36, параграф 1

Регламент (ЕИО) № 1612/68	Настоящият регламент
Член 42, параграф 2	Член 36, параграф 2
Член 42, параграф 3, първа алинея, първо и второ тире	Член 36, параграф 3, първа алинея
Член 42, параграф 3, втора алинея	Член 36, параграф 3, втора алинея
Член 43	Член 37
Член 44	Член 38
Член 45	—
Член 46	Член 39
Член 47	Член 40
—	Член 41
Член 48	Член 42
—	Приложение I
—	Приложение II